

elemekkel akarta gazdagítani, e törekvése egyszersmind magyar elemek átvételét eredményezte; 2. BOBB purizmusára vall, hogy több esetben a nyilvánvalólag magyar eredetű szót máshonnan igyekszik származtatni, esetleg a magyar értelmezésből kihagyja azt a szót, mely az oláh kifejezés forrása. Szerinte az nem baj, ha görög, olasz, francia elemek vannak az oláhban, csak az a fontos, hogy a barbár elemek száma minél csekélyebbnek tűnjék fel. Ezért nem találunk egyetlen esetben sem magyar etymont, noha természetes, hogy BOBB éppen úgy, mint minden erdélyi oláh, sok magyar kölcsönszót ismert fel s kapcsolt össze tudatosan magyar eredetijével.

GÖBL LÁSZLÓ.

Kallik, megkallik. A szamosháti nyelvjárás szókincsében fordul elő ez a szó. *Megkallik* a. m. 'meghül és megdermed, parázs voltát elveszti (sült krumpli vagy süttők)'. Hogy ennek az igének alapszava *kan*, s hogy *kanlik*-ből úgy lett *kallik*, mint ugyancsak a Szamosháton *kánlódik*-ből lett *killódik*, azt abból gyanítottam, hogy a Szamosháton van egy *megkanosodik* ige is, melynek jelentése szintén 'meghül s e miatt megdermed (sült krumpli és süttők)'. Kétkedésemet e szavaknak a *kan* 'hím' szóval való összefüggésében végleg eloszlatta a PORZSOLT ISTVÁN debreceni tanárjelöltnek az újfehértói nyelvjárásról írt kézirati dolgozatában (49. l.) talált következő adat: *mezbagzik* 1. 'párosodik a nyul' 2. *mezbagzik a krompé* 'elhül és megmerevedik'. A MTsz.-ban is megvan: *Megbagzott a krumpli* a. m. 'meghült' (Bereg m. Fornos). A *kanlik*-nak megfelelő iktelen alak nálunk *kanol* 'üzekedik, párzik'. Tehát hogy *kanlik* = *kallik* valóban a *kan* szóval függ össze, az a fenti adatokból most már bebizonyosodott, de 'párzik' és 'kihülés következtében megdermed' között a jelentéstani összefüggést: a névátvitel alapját meglátnom és megértenem eddig még nem sikerült.

CSÜRY BÁLINT.